

Последње убиство Мише Коматине у селу Добруша код Пећи и рањавање Дејана Богићевића и Душка Ојданића уплашило је и узнемирило све Србе на Косову и Метохији. Тотално смо сами и незаштићени! Покојни Коматина је дошао да обиђе своју имовину и убили су га. Хладнокрвно! Убица је у ауту имао пушку. Случајно? Починио је злочин и до тренутка писања овог текста није пронађен. Да ли га траже? У ништа више не верујемо! Таман да га ухвате и затворе у америчку базу "Бондстил" побећи ће. Већ су из ње злочинци бежали, ранија искуства нам то говоре. На жалост!

А колико је само случајева узурпираних имовине. Колико само људи одлази на сопствени ризик да обиђе своје куће, станове, њиве.... Колико само уцена од стране Албанаца трпе. Александар Јовановић из села Бресје у општини Косово Поље већ годинама покушава да сече дрва у својој шуми која припада атару општине Глоговац. Када оде у Глоговац по дозволу они му кажу да је он житељ општине Косово Поље и да треба тамо да среди папирологију. У Косовом Пољу му пак кажу да је шума на подручју општине Глоговац и да су они надлежни за његов проблем. Када се пожали вишим инстанцама, они му кажу да је то проблем локалне самоуправе.

И тако годинама. У општини Ново Брдо годинама Србима секу шуме, краду. Они их виде, зову полицију, а она дође после неколико сати, баш онда када они оду. У некадашњем ловишту Липовица многе породице из општине Липљан имају по више хектара шуме у које већ 12 година нису крочили. Могу да их помену једино ако желе да их продају, одлазак и сеча је мисаона именица. На плацу породице Костић у Липљану изграђена је вишеспратна зграда без дозволе власника, он је једноставно избрисан. Породици Славковић у Призрену је узурпирана кућа а они су само једни од многих. Поента узурпираних имовине је та да оног тренутка када неко заузме вашу кућу, стан, њиву, он диктира све услове. Уколико неко дође да пита за куповину он каже да је то његово и купац се повлачи. Власник једино може њему да прода имовину по цени коју он каже. Узурпатор буквално постаје власник а ви нико и ништа.

Највећи број власника се у том случају повлачи и покушава да оствари права правним путем. Е то је тек Сизифов посао. У УНМИК-у постоји Саветодавна комисија за људска права којој се можете жалити тек онда када исцрпите све остале могућности. Сама чињеница да је саветодавна већ много говори. Својевремено је у судовима широм покрајине у кратком року предато на десетине хиљада жалби Срба и настао је хаос. Нажалост, у 99 одсто случајева још увек ништа није решено. Најупорнији стижу до суда у Стразбуру. Ово је само део стварности Срба на Косову и Метохији. Само кап онога

Охрабрити да убију

Пише: Јања Гаћеша
петак, 21 октобар 2011 23:54

зашта људи плаћају ево и својим животом.

Е сада, ако се на терену зна за ову анархију и небригу наравно да ће се сада осмелити да бетонским стубовима ограђују српску имовину као у случају убијеног Коматине. Ако се зна да се на Косову и Метохији за злочине над Србима не одговара наравно да ће пуцати на нас. Ако се на северу покрајине међународна заједница, на папиру статусно неутрална, директно ставља на страну такозване косовске државе, наравно да ће вас охрабрити на сваки злочин, шиканирање и уценивање. Ако највиши функционери државе Србије, бивши и садашњи, деле Косово и Метохију на српско и албанско, јужне и северне Србе, ако "Европа нема алтернативу" а ви гледате како представници те исте Европе на терену примењују двоструке стандарде, наравно да ћете добити крила да пуцате у Србе. Увек и на сваком месту!